

عنوان مقاله:

کاربرد نهاده‌های بوم‌سازگار در زراعت گاوزبان ایرانی (*Echium amoenum* Fisch. & Mey).
در شرایط مشهد

محل انتشار:

فصلنامه بوم‌شناسی کشاورزی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد بهزاد امیری - مجتمع آموزش عالی گناباد

پرویز رضوانی مقدم - دانشگاه فردوسی مشهد

محسن جهان - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر اسیدهای آلی، ریزوباکترهای محرک رشد گیاه و گونه‌های مختلف میکوریزا بر عملکرد و اجزای عملکرد گاوزبان ایرانی (*Echium amoenum* Fisch. & Mey) پژوهشی در دانشگاه فردوسی مشهد در سه سال زراعی متوالی 1390-91، 1391-92 و 1392-93 به صورت اسپلیت پلات در زمان در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. هفت نوع اصلاح‌کننده خاک و کود بیولوژیک مختلف شامل 1- اسید هیومیک، 2- اسید فولویک، 3- نیتروکسین (حاوی باکتری‌های *Azotobacter* spp. و 4- *Azospirillum* spp. بیوفسفر (حاوی باکتری‌های *Bacillus* sp. و *Pseudomonas* sp.)، 5- بیوسولفور (حاوی باکتری 6- *Thiobacillus* spp.)، میکوریزا (حاوی قارچ *Glomus mosseae*) و 7- میکوریزا (حاوی قارچ *Glomus intraradices*) و عدم استفاده از کود به عنوان تیمار شاهد در کرت‌های اصلی و زمان (سال‌های زراعی دوم و سوم) در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. نتایج آزمایش نشان داد که بیشترین مقدار عملکرد گل خشک (1004 کیلوگرم در هکتار) در نتیجه کاربرد اسید هیومیک به دست آمد. کاربرد اسیدهای آلی هیومیک و فولویک وزن دانه در بوته را به ترتیب 38 و 25 درصد و تعداد دانه در بوته را به ترتیب 19 و 17 درصد نسبت به شاهد افزایش دادند. کودهای اسید فولویک، نیتروکسین، بیوفسفر، بیوسولفور، میکوریزا (*Glomus mosseae*) و میکوریزا (*Glomus intraradices*) نیز به ترتیب افزایش 27، 20، 4، 26، 30 و 28 درصدی عملکرد گل خشک را در مقایسه با شاهد سبب شدند. بیشترین شاخص برداشت گل و دانه به ترتیب در نتیجه استفاده از میکوریزا (*Glomus intraradices*) و اسید هیومیک حاصل شد.

کلمات کلیدی:

اسید هیومیک، سلامت بوم‌نظام، شاخص برداشت گل، کشاورزی پایدار، کود بیولوژیک، میکوریزا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172726>

